

Fra knop til udspring

1. De nøgne grene er som en gåde:

De ligner døde, men rummer liv.

De visne blade er deres måde
at hilse af med en sommers liv.

Så står de afklædte ind til skindet
og vidner om, at der var en gang,
da løvet lyste – vi blev forblændet
af grønne farver i skov og vang.

2. De vintertrætte og stive grene
må klare livet i al slags vejr.

Når frosten bider, står de alene
og venter roligt på, hvad der sker.

Det hele lysner, når solen skinner,
når dagen øger sin arbejdstid,
når glade børn løber rundt med kinder,
der lyser røde af kuldens bid.

3. I jorden anes der smalle sprækker
og grønne spirer, som dukker op.

De er så sarte, men se! de knækker
den frosne jord som en skåret kop!

Snart spredes jorden af mange flækker,

snart kryber krokus, erantis ud,
og haven vrimler med vintergækker
som et ukueligt forårsbud.

4. Snart trænger knopperne ud af grene,
der fatter håb om fornyet liv.

De pibler frem og er ikke ene,
men flokkes tæt på hver gren så stiv.

I første omgang er de en tanke
på barkens gråbrune overtræk,
men så en dag høres våren banke:
Der skyder knop, og al tvivl er væk.

5. Vi ser på knopper, vi ser på livet,
vi ser på træet, der viser vej.

Vi ved, at knoppen så ganske givet
er tegn på det, som vil vise sig:
Et forårs blomstring i skarpe farver,
en sommers pragt i det grønne hav.

Et nyt forsøg, som vi alle arver,
så spring nu ud! Tag dit første tag!

1. En knop er som en morgen, der venter på en dag.

En knop er som en larve med håb om vingeslag.

En knop er tro på kræfter, som ingen andre ser.

En knop er håb om livet på trods af alt, hvad sker!

2. Vi lever her som knopper, der lever lidt på trods.

Vi vokser frem og formes af det, som møder os.

Som knopper kan vi skyde og sætte klare spor,
men vi kan også knække og visne uden ord.

3. Det store spørgsmål handler om mod og handlekraft.

Har vi de rette evner? Har vi mon aldrig haft?

Tør vi som knoppen briste og bare springe ud
i livet, glæden, håbet og folde alting ud?

4. Som knoppen er vi tæt på det gode, trygge træ, der har sin rod i jorden og giver knoppen læ.

Og kast et blik på grenen. Hvem ser du rundt omkring?

Et væld af nye knopper, som alle er på spring!

5. Når forårssolen melder, at nu er alting klar, så springer knopper ud med det håb, at alle har en mulighed i livet, som venter, klar til brug i tro og håb og glæde. Mærk forårsmodets sug!

1. Har I set den lille pige? Tænk, hun er vel nok en knop!

Helt præcis som hun skal være. Prøv forsigtigt med et skub.
Se, nu spjætter hun energisk, trækker sammen som en frø,
smiler muntert til alverden – selv den sureste må tø.

2. Se, den unge fyr ved spejlet. Han har fået sig en knop,
som forstyrrer ganske meget, så han prøver med et snup
at få filipensen fjernet, og det går slet ikke glat,
men det lykkes, og på spejlet ser man nu en gullig klat.

3. Sikken mave på den dame. Hun har åbenlyst sat knop.
Det kan ikke vare længe, før en fødsel sætter skub
i den lillebitte skabning, som tålmodigt er på spring
for at komme ud i verden og få set sig lidt omkring.

4. Se de blikke, som de sender. Der er ingen harmoni.
De får alle sammen knopper af hinandens dæmoni.
De ser ud, som om de skyder ganske skarpt med deres blik,
som kan tirre alle parter, lige indtil det slår klik.

5. Verden er så fuld af knopper, og de fås i mange slags
fra de fine blomsterknopper, som man plejer med en saks,
til de grove grenes vækster, som kan gro på åbent land,
fra naturen, dyr og planter til i overført forstand.

1. Jeg står på grenen, men tør ikke springe.

Hvad skal jeg gøre? En ny står parat!

Her er det svært, for jeg kan ikke svinge om og tilbage. Det indser jeg klart.

2. Hvad kan der ske, hvis jeg vover at springe?

Bli'r det et styrt, så jeg slår mig itu?

Kan jeg mon tro på den bærende vinge, som griber ind i det vigtige nu?

3. Hvad kan de andre, som jeg ikke evner?

De tør at springe, mens jeg kun tør stå!

De finder føde, og intet de levner.

Hvor skal jeg modet og kræfterne få?

4. Se nu de fugle så livligt på himlen.

De tog det første og vigtige spring.

Nu kan de blande sig muntert i vrimlen, vokse og flyve og fare omkring.

5. Min tid er inde, og nu må jeg springe,

og grenen fjedrer, mens jeg sætter af.

Snart vil jeg vide, hvad livet vil bringe.

Det er den vigtige chance at tag'!

1. Nu skyder alle knopper!

Det brager løs, men ganske tyst.

Brug ikke ørepropper

i denne forårsdyst!

Den tid er usædvanligt køn,

når himlen farves frodigt grøn.

I denne del af året

bli'r løvspringsluft båret

af forårssansen skøn!

2. Det store spring er taget,

alt folder sig frimodigt ud.

Der bliver festligt flaget

med grønne forårsskud.

Det er en farvesymfoni,

som alle rigtig godt kan li'.

Den dæmper det, der smerter,

og varmer vore hjerter.

Den sætter glæden fri!

3. Et skud, der ændrer alting:

Fra nøgent træ til flot paryk,

fra knop og frem til udspring,

til forår i et ryk.

Den smukke tid er ganske blid

og rækker håbet bid for bid.

Det skyder, og det fryder,

så optimismen flyder

i årets blomstringstid!

KH 11. januar 2022